

Efter *stk. 7* kan skifteretten derfor efter høring af Finanstilsynet udpege en uvildig aktuar, som foretager en værdiansættelse af de anmeldte kravts værdi.

Stk. 8 fraviger hovedreglen i konkursloven om, at vedtagelse af en tvangsakkord skal tiltrædes af en vis andel af kreditorerne. Ligesom det er tilfældet ved beslutning om åbning af tvangsakkordforhandlinger, vil genforsikringsselskaber ofte have vanskeligt ved at opnå den efter konkursloven krævede tilslutning til vedtagelse af en tvangsakkord. I det omfang kreditorerne kun har et teoretisk krav mod selskabet, vil de næppe reagere på opfordringen til at give møde ved akkordforhandlingerne. På den baggrund foreslås det, at kravene i konkurslovens § 176 opgøres i forhold til de fremmødte og anmeldte krav ved tvangsakkord af genforsikringsselskaber.

Til § 265

Bestemmelsen er en videreførelse af en tilsvarende bestemmelse i den gældende lov om forsikringsvirksomhed.

Bestemmelsen blev indført ved forsikringsloven af 1980 efter, at et forsikringsselskabs sammenbrud i 1979 havde afsløret behovet for at forbedre muligheden for underretning af forsikringstagerne.

Efter *stk. 1* kan ministeren beslutte, at forsikringstagerne skal underrettes om selskabets opløsning. Dette gælder især i de tilfælde, hvor forsikringstagerne ikke længere har en lovpligtig forsikringsdækning som ved biler og hunde samt ved bygningsbrandforsikring, hvor forsikringen ikke er lovpligtig, men hvor dens bortfald kan udsætte såvel ejendommens indehaver som panthavere for risiko for betydelige formuetab. Der er derfor efter bestemmelsen givet ministeren hjemmel til på boets regning at kræve, at forsikringstagerne underrettes om opløsningen og om konsekvenserne heraf for dem. Bestemmelsen foreskriver ikke en ubetinget pligt om underretning, da der afhængig af forsikringernes art kan være forskellige behov for at underrette forsikringstagerne, og samtidig må der også tages hensyn til boets økonomiske forhold, da en individuel udsendelse af breve til forsikringstagerne er meget ressourcerelevende.

Efter *stk. 2* fastsættes det derfor, at ministeren bestemmer underretningens form og indhold. Ministeren kan således bestemme om underretning skal ske i form af annoncering i aviser eller ved individuelle breve til forsikringstagerne. Er det ikke muligt at gennemføre underretningen for boets regning, vil det med den fornødne bevillingsmæssige hjemmel kunne ske gennem Finanstilsynet.

Til § 266

Bestemmelsen er en videreførelse af en tilsvarende bestemmelse i den gældende lov om forsikringsvirksomhed.

Bestemmelsen fastsætter, at Finanstilsynet udøver visse af Erhvervs- og Selskabsstyrelsens beføjelser overfor forsikringsselskaber. Der er her ligesom i §§ 267 og 268 tale om en række tilsynsrelaterede bestemmelser, hvor det er fundet nødvendigt, at Finanstilsynet har beføjelsen.

Til § 267

Bestemmelsen er en videreførelse af en tilsvarende bestemmelse i den gældende lov om forsikringsvirksomhed.

Bestemmelsen fastsætter, at Finanstilsynet skal godkende visse kapitalnedsættelser. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 266.

Til § 268

Bestemmelsen er en videreførelse af en tilsvarende bestemmelse i den gældende lov om forsikringsvirksomhed.

Bestemmelsen fastsætter, at Finanstilsynet skal godkende en vedtagelse om at ophæve en likvidation. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 266.

Til § 269

Bestemmelsen er en videreførelse af tilsvarende bestemmelser i den gældende lov om forsikringsvirksomhed.

Stk. 1 blev indsat i lov om forsikringsvirksomhed efter et sammenbrud i et skadesforsikringsselskab i slutningen af 1970'erne viste, at sammenbrud kan give betydelige tab for både ejere og panthavere.

Hjemlen er udnyttet med udstedelse af bekendtgørelse nr. 429 af 24. august 1984 om gensidig hæftelsesordning for selskaber, der har tegnet en bygningsbrandforsikring for bygninger beliggende her i landet.

Både danske selskaber der har koncession til bygningsbrandforsikring her i landet, og udenlandske selskaber, der tegner bygningsbrandforsikring her i landet, skal deltage i hæftelsesordningen.

Efter *stk. 2* skal beløb, som indgår i boet fra dækning ved genforsikring, anvendes forlods til dækning af krav fra forsikringsselskaber, der har opfyldt forsikringsbetingelser, som påhvilede det under konkurs eller likvidation værende forsikringsselskab.

Det påhviler boets bestyrelse at indkræve de beløb, som efter genforsikringsaftalen skulle erlægges til det